

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

28-ste jaargang nummer 3

november 2018

De Bijbel één geheel (1)

door Jb. Klein Haneveld, 1979

I. DE NOODZAKELIJKHEID VAN BIJBELSTUDIE

1. "Verstaat gij ook, wat gij leest?"

Eer wij op de noodzakelijkheid van bovenvermelde studie ingaan, is het misschien goed, eerst iets te zeggen over het studeren in het algemeen.

Het is niet alleen nodig de Bijbel te lezen, we moeten het gelezene ook bestuderen, onderzoeken. Immers de vraag komt tot ons: "Verstaat gij ook, wat gij leest?" ^{Hand.8:30}

Studeren is: door denken trachten te vinden. Het woord "onderzoeken" wijst er op, dat men tracht door te dringen tot de grond, de reden, het waarom der dingen. Hoe dieper wij tot het wezen der dingen kunnen doordringen, hoe groter de zegen zijn zal. Laten we bedenken, dat van Gods Woord gezegd wordt: "In alle volmaaktheid heb ik een einde gezien; maar Uw gebod (Woord) is zeer wijd." ^{Ps.119:95}

Van de Oud-testamentische profeten lezen wij, dat zij onderzochten de woorden, die zij zelf geprofeteerd hadden. ^{1Petr.1:11; Dan.9:2}

Van Maria wordt gezegd, dat zij "al deze woorden te zamen bewaarde, overleggende die in haar hart". ^{Luk.2:19}

Van David staat geschreven, dat hij de rede des Heren "verborg in zijn hart", opdat hij tegen God niet zondigen zou. ^{Ps.119:11}

Zulk studeren wordt een "eten" van het Woord van God, zoals Jeremia deed, die getuigde: "Als Uw woorden gevonden zijn, zo heb ik ze opgegeten, en Uw Woord is mij geweest tot vreugde en tot blijdschap mijns harten." ^{Jer.15:16} Vergelijk Ez.3:1-4; Op.10:9

Zoals het voedsel in de maag opgenomen en verteerd wordt, zo nemen wij Gods Woord op in onze harten, om het te verwerken en te overdenken.

En evenals het verteerde voedsel het gehele lichaam tot kracht en tot versterking dient, zo wordt het overdachte en bestudeerde Woord van God voor ons geestelijk leven tot een licht en een kracht.

2. Iedere Christen een Bijbelstudent!

Over het geheel genomen zijn er slechts weinig gelovigen, die de Bijbel bestuderen. De meeste Christenen zijn gemakzuchtig. Ze lezen wel "plichtsgetrouw" in de Bijbel, maar zij laten het onderzoeken over aan hen, van wie zij geloven, dat zij er voor aangewezen zijn. Zij vergenoegen zich met het aanhoren van een preek, en eten dus eigenlijk, evenals kleine kinderen, de voor hen toebereide spijzen. Zij zijn als de Hebreeën, die melk van node hadden, en niet vaste spijs.

"Want een ieder, die de melk deelachtig is, die is onervaren in het Woord der gerechtigheid; want hij is een kind." ^{Heb.5:12, 13} Men vergeet echter, dat de eigenlijke taak van predikers en voorgangers niet is, om anderen toebereide spijzen voor te zetten, maar hen te leren, hoe zij zelf de spijzen voor hun geestelijke leven vinden kunnen. Met andere woorden: hoe zij Gods Woord onderzoeken en bestuderen moeten. Immers wordt van de gelovigen verwacht, dat zij niet alleen "leerlingen", maar ook "leraars" zullen zijn: dat zij zullen opgroeien van "kinderen" tot "volwassenen". ^{1Kor.14:20}

Het eigenaardige is, dat velen zichzelf wijsmaken, dat zij te dom en te onbekwaam zijn, om zulk een verheven Boek als de Bijbel te kunnen bestuderen - daartoe zijn alleen de theologen, die aan de universiteiten gestudeerd hebben, in staat. Deze gedachte is volkomen in strijd met de leer van de Heilige Schrift, die het onderzoek juist aanbeveelt aan allen, ongeacht of zij

naar menselijke opvatting geleerd of ongeleerd zijn. Wij lezen zelfs, dat de Heer de dingen, die Hij "voor de wijzen en verstandigen verborgen heeft, aan de kinderkens geopenbaard" heeft. ^{Mat.11:25, 26} De vraag is niet, of wij in de ogen der mensen "geleerd" zijn, maar of wij "van God geleerd" zijn. ^{Joh.6:45}

3. Een weloverwogen studieplan

Onder hen, die werkelijk lust tot Bijbelstudie hebben, zijn er echter velen, die teleurgesteld en ontmoedigd zijn. Ze zijn met grote ijver begonnen - maar het viel tegen. Het was te moeilijk, en daarom gaven zij het na korte tijd maar weer op. Men weet meestal niet goed, hoe men met Bijbelstudie moet aanvangen, en men blijft vaak bij moeilijke teksten steken, zonder ooit een blik op het geheel te verkrijgen. Een dergelijke situatie is vermoeiend, onvruchtbaar en tijdverspillend. Wie zich in bijzonderheden en details gaat verliezen, raakt in de war doordat hij stuit op schijnbare tegenstrijdigheden. Er kunnen misschien nog meer redenen aangevoerd worden, die er alle op wijzen, dat het noodzakelijk is een vooraf weldoordacht studieplan te volgen. Men bespaart zich daarmee niet alleen vele teleurstellingen, maar het studeren wordt tot een behoefte, die men niet meer kan en wil missen. En welk is dit studieplan?

Het is dit plan, waarbij men de Bijbel eerst als een geheel gaat onderzoeken, zodat men weet, waar het in de Bijbel om gaat en wat zijn voornaamste inhoud is. Men kan een vergezicht, een

panorama, verkrijgen op de Bijbel, om er zich het juiste begrip van te vormen. Wie van een stad een voorstelling wil hebben, wat betreft haar ligging, haar structuur en haar uitgestrektheid kan het best een toren beklimmen, of een ander hooggelegen plaats, vanwaar men haar geheel kan overzien. Zo ongeveer moet men ook handelen met het bestuderen van de Bijbel. Beklim een hoogte en bezie van daaruit de wijsheid, het doel en het wezen van dit wonderbare Boek. ^{Op.4:1}

Wie een stad eenmaal van de hoogte af heeft gezien, valt het daarna gemakkelijk de verschillende delen te bezichtigen en de belangrijke punten te ontdekken. Hij zal ook niet zo licht tot doelloos dwalen vervallen, omdat hij van de hoogte af de situatie van het geheel overzien heeft en dat voor ogen houdt.

Nadat we de Bijbel als een geheel bestudeerd hebben, kunnen we ons met de details bezighouden en tot de bijzonderheden doordringen, daarbij steeds het totaal-beeld voor ogen houdend. Zo zullen we onszelf menige teleurstelling besparen.

4. Eerst het geheel, dan de details

Een architect of bouwmeester, die een plan moet ontwerpen voor een huis, zal zich niet eerst verdiepen in beschouwingen omtrent een of andere deur in een kamer, een venster of een keldertrap. Nee, hij gaat eerst een algemeen plan van het huis maken, waarop men de verdelingen kan zien met de nodige plattegronden van

voor-, zij-, en achteraanzicht. Later worden dan de details vastgesteld in overeenstemming met de aard en de vorm van het geheel.

Zo zullen wij ook met de Bijbel doen. Eerst moeten wij een algemeen overzicht hebben van het geheel. En deze overzichtstudie dienen we niet alleen te doen voor de Bijbel als een geheel, maar ook voor elk van de 66 Bijbelboeken in het bijzonder. We moeten ook elk boek als een op zichzelfstaand geheel beschouwen en nagaan, welke plaats het inneemt in het geheel en in welke verhouding het staat tot de andere boeken.

5. Bijbelstudie en gebed

De belangrijkste regel voor Bijbelstudie is: doe het biddend! De Bijbel kan niet bestudeerd worden zoals enig ander boek, omdat het met geen ander boek ter wereld te vergelijken is. Het is Gods eigen Boek. De Heilige Geest schreef het voortijds door heilige mensen ^{2Pet.1:21} en is dus de eigenlijke Auteur en als zodanig de enige ware en absoluut betrouwbare Uitlegger. De Bijbel zonder de Heilige Geest is een zonnewijzer bij maanlicht. En Paulus getuigde: "Wij hebben niet ontvangen de geest der wereld maar de Geest, die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen, die ons van God geschonken zijn." ^{1Kor.2:12}

Is het niet nodig, dat onze Bijbelstudie meer is, dan een feest voor het verstand? Hebben wij Hem niet nodig, Die onze ziel bemint, om ons mede te delen, waar Hij weidt en de kudde legert in de middag? ^{Hgl.1:7} Hebben

wij niet nodig geleid te worden in de grazige weiden en aan zeer stille wateren? ^{Ps.23:1-2} Verlangen wij niet een rijke zegen voor onze ziel? Maar hoe zou dat alles kunnen zijn, zonder de kracht des Geestes door het Woord, en hoe zullen wij deze kracht anders verkrijgen dan door er ernstig om te vragen en te bidden? ^{Luk.11:13}

Daarom: Bijbelstudie en gebed zijn niet van elkaar te scheiden.

En tenslotte, zorg er voor, dat de lezing van een boek, een hoofdstuk of een vers nauwkeurig geschiedt, indien u wenst, dat deze studie voor u tot een ware vreugde zal worden. ^{Ps.119:14-15}

II. DE BIJBEL IS ÉÉN BOEK

Wij gaan uit van de grondgedachte, dat de woorden der Heilige Schrift in de oorspronkelijke talen door de Geest van God werden ingegeven. ^{2Tim.3:16}

Wij geloven, dat elk woord, elk vers, elk hoofdstuk en elk boek zijn eigen bestemde plaats inneemt in dit wonderbare Boek en dat geen deel ervan goed verstaan kan worden, als men het niet in verband met het geheel beschouwt. ^{Joh.10:35b}

"Zoekt in het Boek des Heeren en leest: niet één van deze zal er feilen; het een noch het andere zal men missen; want Mijn mond zelf heeft het geboden, en Zijn Geest Zelf zal ze samen brengen." ^{Jes.34:16}

De eenheid van dit wonderbare Boek blijkt uit de volgende feiten:

1. De Bijbel getuigt van één God

Van Genesis tot Openbaring getuigt het slechts van één God, Die Zichzelf overal gelijk blijft en dus steeds Dezelfde is.

Dit blijkt bijvoorbeeld duidelijk uit het feit, dat Hij hemel en aarde schiep, die op grond daarvan Zijn eigendom zijn

en waardoor Hij Zich onderscheidt van de afgoden. Lees Gen.1:1; Ex.20:11; Deut.4:49; Ps.33:6-9; Jes.45:18; 65:17; Jer.10:10-12; Zach.12:1; Hand.4:24; 2Pet.3:13; Op.4:11; 14:7; 21:1.

Deze weinige plaatsen, die met vele andere kunnen worden aangevuld, tonen, dat de God van de Openbaring Dezelfde is als Die van Genesis, Die van het Nieuwe Testament Dezelfde als Die van het Oude Testament en dat dus de gehele Bijbel slechts van één God spreekt. ^{Jes.44:6-8}

2. De Bijbel bevat één doorlopende geschiedenis

De Bijbel geeft één doorlopende geschiedenis: nl. de geschiedenis der mensheid in haar verhouding tot God. Van Genesis 1 tot en met 11 vinden we de geschiedenis der mensheid in het algemeen. Van Genesis 12 tot Handelingen 28 worden ons Gods bijzondere bemoeiingen met Israël verhaald. De andere volken worden alleen vermeld in zoverre zij met Israël in aanraking komen. Vanaf Handelingen tot Openbaring 3 zien wij weer Gods bemoeiing

gen met de Heidense volkeren om uit hen een volk aan te nemen voor Zijn Naam. Van Openbaring 7 af treedt Israël weer op de voorgrond en aan het eind zien we Gods plan met het mensdom vervuld. ^{Op.21}

3. De Bijbel bevat één voortgaande ontvouwing der waarheid

De Bijbel is één voortgaande en trapsgewijze ontvouwing der waarheid. De Goddelijke regel in het openbaren vinden we zo prachtig uitgedrukt in Markus 4:28 - eerst het kruid, dan de aar, daarna het volle koren in de aar. Neem als voorbeeld de moederbelofte van Genesis 3:15. Volgen we de heilige geslachtslinie, dan wordt het voortbrengen van de Messias eerst beperkt tot Abrahams nakomelingschap; ^{Gen.12:3} daarna tot Jakobs zonen, waaruit God Juda verkiest; ^{Gen.49:8-10} vervolgens het huis en geslacht Davids; ^{2Sam.7:12-16} en eindelijk wijst God Maria aan, opdat uit haar de Messias geboren zal worden. ^{Luk.1:30-33; 2:4-5}

Het vermorzelen der verzenen van dit heilige Zaad wordt duidelijk beschreven in de Evangelien en in Openbaring 20 volgt tenslotte de kop-vermorzeling van de "oude slang".

Voeg daarbij de tijdsbepaling Daniël 9:25 en de plaatsaanwijzingen Micha 5:1 met betrekking tot de verschijning van de Messias, en men ziet duidelijk de geleidelijke ontvouwing van de waarheid Gods.

4. Het éne grote thema van de Bijbel

In verband met het voorgaande punt heeft de Bijbel slechts één groot the-

ma, en dat is de Persoon en het werk van Christus.

We komen hierop terug, maar stippen hier vast aan, dat de Messias van het Oude Testament Dezelfde is als de Christus van het Nieuwe Testament. De Gezalfde des Heeren, waarvan Spreuken 8:23, Psalm 2:2-7 en Jes.61:1-2 spreken, is niemand anders dan de Heere Jezus Christus van het Nieuwe Testament, volgens eigen verklaringen van onze Zaligmaker ^{Luk.4:8-21} alsmede door de bevestiging uit de hemel ^{Luk.3:22} en de getuigenissen der apostelen. ^{Hand.10:38; Heb.1:1-5 e.a.}

De in het Oude Testament beloofde Koning ^{2Sam.7:13; Ps.45:2-7; Jes.32:1; Jer.23:5-6; Zach.6:12, 13} is niemand anders dan de in het Nieuwe Testament geboren Koning der Joden, ^{Mat.2:1-2; vgl. Joh.18:33-37} Die straks op de troon van Zijn vader David zal zitten ^{Luk.1:31-33} en daarom ook wederkomen zal als "Heer der heren en Koning der koningen." ^{Op.19:16}

5. De Bijbel spreekt van één Verlosser en één verlossing

Het merkwaardige is, dat in het Oude Testament Verlosser en verlossing worden voorgesteld door typen en offeranden in de wet; maar allen wijzen er op, dat de Verlosser de verlossing alleen bewerken kan door het storten van Zijn bloed en het geven van Zijn leven. ^{Gen.4:4; Ex.12:6-7, 13; Jes.53:7}

In het Nieuwe Testament verschijnt de Verlosser en wordt Hij direct aangewezen als het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt. ^{Joh.1:29} Hij sterft als het Lam Gods ^{Joh.19:33-37} en in de hemel ziet Johannes Hem als een

Lam, staande als geslacht. ^{Op.5:6} Verlossing door het bloed is de rode draad, die door de gehele Bijbel heenloopt.

6. De Harmonie van de Bijbel

Hoewel de Bijbel samengesteld is uit verschillende geschriften, die door vele schrijvers in verschillende tijden geschreven werden, tonen hun leringen toch een volmaakte harmonie. Dit is zonder meer een groot wonder, als men bedenkt, dat er over het schrijven der Bijbelboeken minstens 16 eeuwen verlieden en de schrijvers niet met elkaar konden overleggen om dezelfde denkbeelden uit te werken. Hoewel er eeuwen tussen hun optreden lagen, vulden zij elkander toch aan. Neem als voorbeeld de leer van het "offer". Vergelijk wat Mozes daarvan schreef

met wat de profeten en Psalmen daarover zeggen; men zal één en dezelfde gedachte vinden. En komt men tot de geschriften der apostelen in het Nieuwe Testament, zo ontdekt men, hoe zij Jezus Christus en Zijn werk voorstellen als het grote offer, door God voorbestemd om de zonden te niet te doen.

Zie tot slot: "Want al wat tevoren geschreven is, dat is tot onze lering geschreven; opdat wij door lijdzaamheid en vertroosting der Schriften hoop hebben zouden." ^{Rom.15:4}

Hetgeen in het Oude Testament geschreven werd, dient de mensen van het Nieuwe Testament tot lering. Wat voor hen goed was, is ook nog goed voor ons - het is doortrokken van één Geest. ^{1Kor.10:11}

III. INDELING VAN HET ÉNE BOEK

Voor een overzichtelijke studie van de Bijbel als een geheel is het van belang een goede indeling te hebben.

1. Het Oude en het Nieuwe Testament

De meest natuurlijke en direct in het oog vallende indeling is die van het Oude- en het Nieuwe Testament. Deze twee Boeken vullen elkaar aan.

Het N.T. ligt in het O.T. opgesloten
Het O.T. is door het N.T. verklaard
^{Joh.1:17}

Het N.T. is in het O.T. verborgen
Het O.T. is in het N.T. geopenbaard
^{Rom.2:20}

Het N.T. is in het O.T. gehuld
Het O.T. is in het N.T. onthuld
^{Heb.10:1}

Het Oude Testament is het vaste en hechte fundament van Gods onveranderlijke Wet der rechtvaardigheid, waarop het Nieuwe Testament met al zijn heerlijkheid der Genade is gebouwd. ^{Kol.2:17}

Het Nieuwe Testament is de vervulling en de voltooiing van het Oude Testament. Natuurlijk kan elk van deze beide grote delen van de Bijbel weer onderverdeeld worden. Voor dit onderverdelen is geen bepaalde methode

aan te geven, omdat het afhankelijk is van het standpunt, waarvan men uitgaat. De indelingen, die hieronder gegeven worden, zijn slechts voorbeelden. Elke Bijbelstudent kan die naar eigen inzicht aanvaarden of wel uitbreiden.

2. Indeling van het Oude Testament

Soms werd het gehele Oude Testament "Wet" genoemd, zoals bijvoorbeeld in Romeinen 3:3-19; maar heel dikwijls wordt ook gesproken van "Mozes en de Profeten". ^{Luk.3:29-31}

Een volledige indeling was echter die, welke de Heere Jezus noemde in Lukas 24:44:

A. De Wet, bevattende *de vijf Boeken van Mozes*: Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium.

B. De Profeten, onderverdeeld in
a. De vroegere profeten: Jozua, Richteren, Samuel, Koningen.
b. De latere Profeten: Jesaja, Jeremia, Ezechiël, en de 12 kleine profeten.

C. De Schriften, onderverdeeld in
a. De Poëtische Boeken: Psalmen, Spreuken, Job.
b. De Feestrollen: Hooglied, Ruth, Klaagliederen, Prediker, Esther.
c. De Historische Boeken: Daniël, Ezra, Nehemia, en Kronieken.

Als wij in dit verband Mattheus 23:35 lezen, dan zien wij, dat de Hebreeuwse

Bijbel begon met Genesis (Abel!) en eindigde met Kronieken (Zacharia!). Het gehele Oude Testament is de voorbereiding van het Nieuwe Testament. En voor deze voorbereiding van Zijn plannen gebruikt God een door Hem uitverkoren volk, met welks geschiedenis het gehele Oude Testament vanaf Genesis 12 is vervuld.

Slechts in grote lijnen kunnen wij hier aangeven welke onderwerpen in elk der drie grote delen van het Oude Testament behandeld worden.

A. De Wet toont ons het ontstaan (Genesis), de verlossing (Exodus), de eredienst (Leviticus), de wandel (Numeri) en de toebereiding van het volk, alvorens het in het beloofde land binnenging. (Deuteronomium).

B. De Profeten zetten deze geschiedenis voort, en tonen, hoe God het steeds afdwalende volk kastijdt wegens hun ongehoorzaamheid, maar ook heerlijk vertroost met wonderbare beloften voor de toekomst; waarbij de komst van de Messias centraal staat.

C. De Schriften, waartoe ook het Boek Daniël gerekend wordt, geven ons een blik in de geestelijke ervaringen in de afwisselende gebeurtenissen en toestanden, waardoor Gods voorzienigheid hen leidde.

Ook de Schriften prediken telkens weer de uiteindelijke verlossing door de Messias!

3. Indeling van het Nieuwe Testament

Het Oude Testament vormt de voorbereiding van de komst van Christus. Met het oog daarop kan men het Nieuwe Testament verdelen in vier grote delen:

A. De Evangelien

De *openbaring* van de beloofde Messias aan de wereld, maar in het bijzonder aan het uitverkoren volk Israël.

B. De Handelingen

De *verbreiding* van het Evangelie, dat gepredikt wordt "eerst aan de Jood, en ook aan de Griek". Rom.1:16; 1Tim.3:16

C. De Brieven van het Evangelie omtrent de Persoon en het werk van Christus door de apostelen, geïnspireerd door de Heilige Geest. zie Ef.3:5

D. De Openbaring

De *voltooiing* van het Evangelie. In dit laatste Bijbelboek zien wij de volkomen vervulling van Gods plan door en in Christus.

En die vervulling is zo volkomen, dat het Boek eindigt met de ernstige en dubbele waarschuwing:

a) niets toe te doen aan het geschrevene; want dan zal God over hem toedoen de plagen, die in het Boek geschreven staan; en daarom ook:

b) niets af te doen, opdat God dan niet zijn deel zal afdoen uit het Boek des levens. Op.22:18-19

4. Verdere onderverdeling

Wij hebben reeds opgemerkt, dat deze indeling slechts in grote trekken is.

U moet zich daarmee niet tevreden stellen, maar trachten elk deel weer onder te verdelen. Natuurlijk moet u daarbij steeds de hoofdgedachte voor ogen houden, en dan proberen te ontdekken, welke plaats ieder Boek afzonderlijk in een groter geheel inneemt.

Bij voortgaande studie van de Bijbel zal het ons steeds duidelijker worden, dat elk Boek op zichzelf ook weer een geheel vormt en een eigen plaats inneemt in het grote geheel. Dat uit te vinden en te ontdekken is het meest interessante en boeiende van Bijbelstudie en het is in wezen de sleutel tot het verstaan van dit wonderbare Boek van God.

Een voorbeeld van onderverdeling:

Het Boek der Evangelien telt vier boeken met elk een eigen karakter:

We vinden in

(1) Mattheüs	de Koning
(2) Markus	de Dienstknecht
(3) Lukas	de Zoon des Mensen
(4) Johannes	de Zoon van God

De Wet van Mozes telt vijf Boeken

(1) Genesis is het Boek van de wording, het begin van Israël.

(2) Exodus toont aan de verlossing van dit volk.

(3) Leviticus geeft ons de eredienst van het verlore volk.

(4) Numeri is een beschrijving van hun omzwervingen en afdwalingen.

(5) Deuteronomium waarschuwt en onderwijst het volk met het oog op hun intocht in het beloofde land.

IV. HET GROTE THEMA VAN DE BIJBEL

Een ernstige onderzoeker van de Bijbel zal zich in de eerste plaats bezighouden met de vraag: waarom werden deze 66 Boeken eigenlijk geschreven? Wat was de bedoeling van de schrijvers, of liever: van de Heilige geest, Die hen inspireerde? En hoe meer hij leest, hoe meer hij zich zal afvragen, niet "Over wat gaat het?", maar wel: "Over Wie gaat het?" Hij zal bemerken, dat alle Bijbelboeken handelen over Eén Persoon.

In het algemeen is het de persoonlijkheid van God, Die in de Heilige Schrift op de voorgrond treedt, maar in het bijzonder is het de Persoon van de Heere Jezus Christus.

Er is zeker geen Boek, dat zo wijd verbreid en algemeen gelezen wordt als de Bijbel. En daarom achten zelfs ongelovigen het noodzakelijk van zijn inhoud kennis te nemen. Maar vanwege hun ongeloof brengen zij het niet ver in het verstaan van de Bijbel. In het gunstigste geval beschouwen zij de Bijbel als een verzameling van oud-Joodse en oer-Christelijke literatuur, bestaande uit geschiedenis, poëzie, wetten en overleveringen. En als zij met hun natuurlijke verstand de dingen trachten te beoordelen, dan zijn zij voor hen dwaasheid. Want: "De natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden worden." ^{1Kor.2:14} Maar is de geest der mensen door de Heilige

Geest eenmaal verlicht, dan krijgt alles een heel ander aanzien; dan begint men in en door alles heen de gestalte van Jezus Christus te ontdekken en dan wordt wat voorheen duister en onbegrijpelijk leek, helder en klaar. Iemand heeft eens gezegd: "De Bijbel wordt voor mij hoe langer hoe kleiner, want zijn inhoud kan ik samenvatten in één Naam, in één Persoon, namelijk: JEZUS CHRISTUS

Dat dit werkelijk zo is, wordt door de Schrift duidelijk aangetoond.

1. God openbaart Zich in Jezus Christus

a) God de Vader bewoont een ontoegankelijk licht en kan door de mens niet worden gezien. ^{1Tim.1:16}

Toen Mozes verlangde de heerlijkheid Gods te zien, kon God hem dat niet toestaan. Geen sterfelijk mens kan het aangezicht van God zien zonder te sterven! ^{Ex.33:18-23} En daarom luidt ook het besliste getuigenis: "Niemand heeft ooit God gezien." ^{Joh.1:18}

Maar er staat even duidelijk in de Bijbel, dat het eeuwige leven hierin bestaat, dat wij de enige en waarachtige God kennen. ^{Joh.17:3} Hoe zullen wij Hem dan ooit kennen, als wij Hem niet eens kunnen zien?

b) Het Goddelijk antwoord op deze dringende vraag van de zoekende ziel luidt: "Niemand heeft ooit God gezien; De eniggeboren Zoon, Die in de schoot des Vaders is, Die heeft Hem ons verklaard." ^{Joh.1:18} Hoe de Zoon de Vader

verklaarde of toonde, zal altijd een onverklaarbaar wonder blijven, dat met het menselijk verstand niet is te vatten. Daarom kunnen wij deze zaak slechts toelichten met de woorden van de Heilige Schrift Zelf:

"In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God en het Woord was God..... En het woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als des Eniggeborene van de Vader) vol van genade en waarheid." Joh.1:1 en 14

Filippus vroeg de Heere Jezus, om de Vader te tonen. De Heer antwoordde hem: "Ben Ik zo lange tijd met u, en hebt gij Mij niet gekend? Die Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien. Geloofst gij niet, dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij is? De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik van Mijzelf niet, maar de Vader, Die in Mij blijft, Die doet de werken." Joh.14:8-11

Conclusie: God de Vader heeft Zich geopenbaard in Jezus Christus en Hij zond Hem naar de aarde, opdat de mens Hem, de Vader zou kennen.

Vergelijk Joh.17:3; 2Kor.4:1

2. Christus wordt geopenbaard in de Heilige Schrift.

Om de Vader te leren kennen, moeten wij Jezus Christus leren kennen. Joh.14:6 Hoe leren wij Hem kennen? Het antwoord vinden wij in Johannes 5:39, waar de Heere Jezus tot Zijn tijdgenoten zegt:

"Onderzoekt de Schriften, want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben, en DIE ZIJN HET, die van Mij getuigen." Zie ook vs. 46 en 47 en Luk. 24:27 en 41

Het is duidelijk, dat de Schriften van Christus getuigen en Hem openbaren. Nu kan terecht opgemerkt worden, dat hier alleen sprake is van de Oud-Testamentische Schriften, want die van het Nieuwe Testament bestonden toen nog niet. Daarom dienen we te onderzoeken, of we ook voor het Nieuwe Testament de bewijzen kunnen vinden, dat het een openbaring van Jezus Christus is.

In 1 Korinthe 12:1-13 lezen wij, dat de apostelen spraken en schreven door de ingeving van de Heilige Geest. En wij weten, dat de Heilige Geest geen andere taak had, dan Jezus verheerlijken. "Die zal Mij verheerlijken, want Hij zal het uit het Mijne nemen, en zal het u verkondigen." Joh.16:12-14

Al wat de apostelen geschreven hebben in de Evangeliën, de Brieven en de Openbaring, betreft enig en alleen de Persoon en het werk van onze Heere Jezus Christus en al het andere is daaraan ondergeschikt.

Conclusie: God heeft Zich geopenbaard in Christus en Christus is geopenbaard in de Heilige Schrift.

3. De gehele Schrift getuigt van Christus

Het geschreven Woord is er om het levende Woord. Daarom is het geschreven Woord voor de gelovige zo dierbaar, want hij ontdekt er het levende

Woord in. Hij ontdekt dat niet alleen het Nieuwe Testament, waar Jezus Christus Zelf handelt en spreekt, dat Goddelijk leven in het helderste licht stelt. Maar hij begint deze Goddelijke Persoon ook te ontdekken in het Oude Testament, en wel in de schepping, Joh.1:1; Kol.1:15-17; Heb.1:1-2 in allerlei typen zowel van personen Rom.5:14; Gal.4:20-31; Heb.7:1

als offeranden. Heb.9:11-14 Ja zelfs de levenloze voorwerpen van de Tabernakel beginnen te leven, en laten alle Hem zien, Die voor ons is gestorven en opgewekt. Heb.9:1

En dan bidt de gelovige voortdurend: "O Heere, ontdek mijn ogen, dat ik de wonderen uit Uw Woord aanschouwen mag." Ps.63:3; Luk.24:45

V. CHRISTUS GEOPENBAARD IN DE SCHRIFT

Inderdaad, de Persoon van onze Heere Jezus Christus maakt de vele Boeken van de Bijbel tot één Boek. Hij overspant de gehele Godsopenbaring. Wij vinden Hem als:

Schepper in Genesis 1 Vgl. Joh. 1:1-3

Zaad der vrouw in Gen.3:15

Zaad van Abraham in Gen.22:16-18

Zaad van David in 2Sam.7:12-13 Vgl. Mat.1:1

In het Nieuwe Testament verschijnt Hij als de Verlosser, Die met Zijn bloed betaalde voor onze schulden; daarna zien wij Hem verhoogd aan de rechterhand Gods als Hogepriester en als Hoofd der Gemeente en aan het eind der Godsopenbaring verschijnt Hij in majesteit en heerlijkheid, om Zijn koninkrijk te openbaren.

Hij is het Begin en het Einde, de Eerste en de Laatste, de Alpha en Omega, Die is en die was en Die komen zal! Op.1:11, 17; 4:8

In dit verband willen wij er op wijzen, dat Jezus Christus als Verlosser in de

plaats getreden is van de eerste Adam. "Want indien door de misdaad van één (Adam) de dood geheerst heeft door die éne, veel meer zullen degenen, die de overvloed der genade en de gave der rechtvaardigheid ontvangen, in het leven heersen door die Ene, namelijk Jezus Christus." Rom.5:14-18; Vgl. 1Kor.15:45-47

Volgens Genesis 1:26-28 werd de eerste Adam het hoofd van een mensengeslacht, dat uit hem zou voortkomen, en ontving hij de heerschappij over de aarde. Hij was dus in zekere zin een koning, die als Gods vertegenwoordiger heerste over de aarde - het koninkrijk. De koninkrijk-gedachte is een Goddelijke gedachte vanaf de grondlegging der wereld. Mat.13:35

Door de zondeval verloor de mens het koningschap en het koninkrijk, maar in de tweede Adam zullen beide weer worden teruggewonnen. Daarom stelt het Oude Testament Hem voor als de Koning en spreekt het voortdurend van Zijn koninkrijk.

Lees o.a. Gen.49:10; Num.24:17; 2Sam.7:12-13; Ps.2:6-8; Ps.45:2; Ps.72; Jes.9:5-6 en 11:1-4; Jes.23 :5-6;

Ez.21:25-27; Dan.7:13-14; Am.1:11, 12; Mic.4:1-4 en 5:1; Zach.6:12, 13; Mat.1:1 en 2:1 en 2.

In het licht van het koningschap en het koninkrijk van de Messias kunnen we de Bijbel als geheel op de volgende wijze indelen:

1. Het Oude Testament

Zoals we reeds eerder opmerkten, zien we in het Oude Testament de Koning en het koninkrijk nog slechts *aangekondigd* in beloften (denk aan Abraham en David); *voorzegd* in profetieën (denk aan Daniël 7); *uitgebeeld* in de theocratie van Israël; Ex.9:5-6; Richt.8:22b; 1Sam.6:6-7; 1Kron.29:23

voorafgeschaduwd door de koning van Israël (Denk aan David, de gezalfde des Heren, die een type is van de grote Koning in Zijn lijden en strijd; aan Salomo, die een type van Hem is als de komende Vredevorst).

2. De vier Evangelien

In de Evangelien is de Koning geboren en het koninkrijk "nabij gekomen". Johannes de Doper, als de voorloper en de heraut van de Koning, predikt het koninkrijk als "nabij gekomen" en roept het volk op tot bekering. ^{Mat.3} Daarna komt Christus Zelf en predikt het koninkrijk. ^{Mat.4:17} Vervolgens zendt Hij de "twaalve" ^{Mat.4:17} en de "zeventig" uit met dezelfde boodschap! Het resultaat is, dat Israël het koninkrijk verwierp en zijn Koning kruisigde. ^{Joh.19:14-16}

3. De Handelingen

Nu krijgen wij de overgang van het koninkrijk naar de Gemeente. Het koninkrijk wordt in Handelingen nogmaals aan Israël aangeboden, ^{Hand.3:14-26} maar opnieuw verworpen. Stephanus wordt gestenigd en Petrus gevangen gezet. ^{Hand.7 en 12}

De reeds bekende en door God uitverkoren Paulus wordt uitgezonden en na de uiteindelijke verwerping van zijn getuigenis betreffende het koninkrijk, voorzegt hij voor de laatste maal de verblinding over het Joodse volk ^{Jes.7} en verklaart hij, dat de zaligheid aan de heidenen is gezonden en die zullen horen. ^{Vgl. Hand.13:42-46; 28:25-28; 1Thes.2:14 tot 16}

In de Brief aan de Hebreëen schrijft Paulus, dat hoewel volgens het plan van God alle dingen onder Zijn voeten gelegd zouden worden, wij dat nu nog niet zien. ^{Heb.2:7-9}

Door de eerste komst van de Koning, nu bijna tweeduizend jaar geleden, was het koninkrijk wel heel dicht "nabij gekomen". Maar Joden en heidenen hebben de Koning verworpen, en als gevolg daarvan is de openbaring van het koninkrijk niet gekomen, maar "uitgesteld".

Dit uitstel betekent echter geen afstel. Want Gods plannen falen nooit. Wij wachten op de wederkomst van de "Koning der koningen en de Heer der heren" tot openbaring van het koninkrijk door God "gepland" vanaf "de grondlegging der wereld".

4. De Zendbrieven

In de Zendbrieven zien wij de Koning verhoogd aan Gods rechterhand in de hemel. In afwachting van het koninkrijk is Hij daar:

Hoofd der Gemeente, ^{Ef.1:20-23}
de grote Hogepriester, ^{Heb.8:1-2}
Middelaar Gods en der mensen, ^{1Tim.2:5}
Voorspraak bij de Vader. ^{1Joh.2:1-2}

Deze "wachttijd" wat betreft de openbaring van het koninkrijk ^{Hand.1:3, 6, 7} is nu geworden *de bedeling der genade*.
^{Ef. 3:2; 2Kor.6:1, 2}

5. De Openbaring van Johannes

Dit Boek toont ons de openbaring van onze Heere Jezus Christus. Het toont ons de beloofde Leeuw uit Juda's stam, ^{Vgl. Gen.49:9-10 met Op.5:5-6} de rechtmatige Koning, Die straks verschijnt in majesteit en heerlijkheid, om Zijn erfenis, de aarde, in bezit te nemen en daar Zijn heerschappij te vestigen. Hij zal komen met de Zijnen en zij zullen met Hem heersen over de aarde. Zo worden in dit laatste Bijbelboek alle beloften Gods en alle profetieën vervuld. "Zo zal de verborgenheid Gods vervuld worden, gelijk Hij Zijn dienstknechten, de profeten, verkondigd heeft."
^{Op.10:6 en 7}

De voornaamste kenmerken van deze tegenwoordige bedeling der genade zijn:

- a. Afwezigheid van de Koning ^{Luk.19:11, 12}
- b. Aanwezigheid van de Heilige Geest ^{Joh.16:7-13}

c. Uitstel van de openbaring van het koninkrijk ^{2Tim.4:1}

d. Openbaring van de verborgenheid der Gemeente ^{Ef.3:2-6}

Wanneer wij in dit licht de Bijbel overzien, dan ontdekken wij, dat vanaf Genesis 3, waar de droevige geschiedenis der zonde een aanvang neemt, de komst van het Vrouwenzaad, de Verlosser, de Zaligmaker der wereld en de Koning der koningen, de grote hoofdgedachte is.

De komst van Christus is altijd de hoop geweest van de gelovigen. Hij kwam voor de eerste maal in "de volheid der tijden", ^{Gal.4:4} maar werd verworpen en gedood. Opgewekt uit de doden en opgevaren ten hemel zit Hij nu aan de Rechterhand Gods, "voorts verwachtede, totdat Zijn vijanden gesteld worden tot een voetbank Zijner voeten." ^{Heb.10:13}

Thans zien de gelovigen opnieuw uit naar Zijn komst op grond van

a. de belofte van de Heere Jezus Zelf ^{Joh.14:1-3; Op.22:20}

b. Het getuigenis der engelen ^{Hand.1:11}

c. De leer der apostelen ^{1Thes.4:13-18; 2Thes.2, enz.}

Jezus Christus, de Komende, is het éne grote, alles omvattende onderwerp, zowel van het Oude- als van het Nieuwe Testament, dus van het gehele Woord van God.

VI. GOD HEEFT GESPROKEN

Op grond van vele uitspraken zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament, geloven wij, dat de Bijbel het Woord van God is. ^{Rom.3:2; 1Kor.2:13} Dit betekent natuurlijk niet, dat elk woord, dat in de Bijbel voorkomt, door God Persoonlijk werd uitgesproken en de openbaring van Zijn wil is. Want we vinden er ook woorden in, die gesproken werden door Satan, door boze geesten, door engelen en door mensen. Maar het betekent wel, dat elk woord, door de schrijvers neergeschreven, werd ingegeven door de Geest van God. ^{2Pet.1:21}

De hoofdgedachte, die door de gehele Bijbel heenloopt, is dan ook: God heeft gesproken. In dit wonderbare Boek hebben wij Zijn Woorden. ^{Vgl. Joh.17:8, 14, 17; Jer.15:16}

Wij aanvaarden de gehele Bijbel als Gods Woord en doen geen moeite om dit te beredeneren of te bewijzen. Want dat is voor ons menselijk verstand niet mogelijk. God heeft Zijn Woorden ook niet gegeven, om die op één of andere wijze aan de kritiek of de beoordeling van de mens te onderwerpen. Maar de Woorden, die Hij gesproken heeft, zullen de mens oordelen in de komende "Dag des Heeren". ^{Deut.18:19-22; Joh.12:48} En voorts lezen wij, dat het Woord Gods levend en krachtig is, en bekwaam om te oordelen! God heeft gesproken en de Bijbel in zijn totaliteit geeft ons Zijn Woorden. Want spreken en schrijven kan men niet zonder woorden! ^{Heb.4:12}

"God eertijds vele malen en op velerlei wijze tot de vaders gesproken hebbende door de profeten, heeft in deze laatste dagen tot ons gesproken door de Zoon." ^{Heb.1:1}

"Vele malen en op velerlei wijze" wordt ook vertaald door "bij vele gelegenheden en op vele manieren. De letterlijke vertaling uit het Grieks is: "in vele delen" of "deelsgewijs".

Het duidt aan, dat God de waarheid niet in één keer in al haar volheid heeft uitgesproken. Maar Hij heeft het gedaan "in delen" en "trapsgewijs", zeer zeker in overeenstemming met de toestand van hen tot wie Hij sprak en voortgaande van de éne openbaring tot de andere, van licht tot licht. Daarom sprak Hij niet altijd op dezelfde wijze, maar op velerlei wijze - op verschillende manieren.

Hier hebben wij een duidelijke aanwijzing van de verschillende "eeuwen" en "bedelingen" van Gods heilsplan, zoals die bij een nauwkeurig onderzoek wel degelijk in de Schrift te vinden zijn. Want als God van methode verandert, als Hij een andere weg inslaat met het mensdom of een deel ervan, dan begint ook een nieuw "deel" van Zijn spreken. Een nieuwe bedeling begint altijd met een nieuwe openbaring van God!

Wij willen nu trachten een indeling van de Bijbel te geven op grond van Gods spreken. Wij willen daarbij alleen letten op de wijze van Gods

spreken en niet zozeer op de inhoud van Zijn Woorden. We willen zien, hoe de door God gesproken Woorden tot de mensen kwamen en voor wie ze bestemd waren. Uit Hebrreeën 1:1 blijkt duidelijk, dat God niet altijd rechtstreeks of persoonlijk sprak, maar daarvoor zekere personen gebruikte, die de naam van "profeet" droegen, omdat zij de sprekers of woordvoerders van God waren.

Deze indeling zou als volgt kunnen zijn:

God heeft gesproken:

1. Persoonlijk

God sprak persoonlijk tot de mensen gedurende de tijd van Adam tot Mozes. Die periode wordt ons beschreven in het Boek Genesis. God sprak tot Adam, tot Kaïn, tot Henoch, tot Noach, tot Abraham, tot Izaak, tot Jakob, enz. enz. soms in wakende toestand en soms in slapende toestand door middel van een droom. Van enkele dezer mannen weten wij, dat zij profeten waren. Van Henoch, de zevende van Adam, lezen wij in Judas 14, dat hij geprofeteerd heeft. En Abraham wordt in Genesis 20:7 door God Zelf een profeet genoemd. Maar van hun werkzaamheid als zodanig wordt verder geen melding gemaakt.

2. Door de profeten

God sprak door de profeten gedurende het tijdperk vanaf Mozes tot en met Johannes de Doper, die de laatste profeet was van het Oude Testament.

^{Mat.11:11} Nadat God Persoonlijk en direct de Woorden der "Tien Geboden" tot Israël had uitgesproken, ^{Ex.20:1-17} week het volk verschrikt terug en bleven zij van verre staan. Zij riepen tot Mozes: "Spreek gij tot ons, en wij zullen horen; en dat God niet tot ons spreke, opdat wij niet sterven." God ging met het voorstel accoord ^{Deut.5:22-31} en sprak tot hen door Mozes en al de profeten, die na hem gekomen zijn, ^{2Kron.36:15} tot-dat tenslotte Johannes de Doper verscheen als laatste en grootste profeet en tevens als de voorloper en de heraut van de Messias.

3. Door de Zoon

Reeds in Deut.18:15-19 had God door de mond van Mozes een profeet beloofd, die uit het midden van het volk verwekt zou worden en naar Wie zij horen zouden; Want God zou al Zijn Woorden door de mond van die profeet geven. Wie naar deze profeet niet horen zou, van hem zou God rekenschap vragen. Deze beloofde profeet was niemand anders dan Jezus Christus. ^{Vgl.Joh.4:19, 26; 7:40; 9:17; Luk.7:16} Zijn Woord was niet als van de Fari-zeeën en Schriftgeleerden, maar Hij sprak als gezaghebbende. ^{Mat.7:29} De Woorden, die Hij sprak, waren niet Zijn eigen woorden, maar het waren de Woorden, die de Vader Hem had gegeven. ^{Joh.7:16; 8:28; 12:49; 14:10}

Dit spreken van de Zoon begon bij Zijn eerste publieke optreden ^{Mat.4:12} en eindigde op het moment, dat Hij werd opgenomen in de hemel. ^{Hand.1:8}

4. Door de Apostelen

God sprak door de apostelen, die Jezus gezien en gekend hadden en getuige waren geweest van Zijn grote daden. Heb.2:3-4 De kracht van hun getuigenis was het feit, dat zij getuige geweest waren van de opstanding van Jezus Christus uit de doden. Het getuigenis der apostelen is in hoofdzaak beschreven in het Boek der "Handelingen der Apostelen".

5. Door de Heilige Geest

God sprak door de Geest der Waarheid. De Heere Jezus verklaarde in de nacht, dat Hij verraden werd, aan Zijn discipelen:

"Nog vele dingen heb Ik tot u te zeggen, doch gij kunt die nu niet dragen. Maar, wanneer die zal gekomen zijn, namelijk de Geest der waarheid, Hij zal u in al de waarheid leiden; Hij zal van Zichzelf niet spreken, maar zo wat Hij gehoord zal hebben, zal Hij spre-

ken, en de toekomstige dingen zal Hij u verkondigen." Joh.16:12, 13

De Heilige Geest leerde de apostelen alles, wat Jezus hun niet had kunnen zeggen. En deze leringen hebben zij op hun beurt weer aan ons doorgegeven in de verschillende "Zendbrieven" van het Nieuwe Testament.

6. Door hemelse Wezens

God sprak door bovenaardse wezens in verschillende visioenen tot de apostel Johannes op Patmos. Zie Op.1:1, 2, 9 en 22:16

Johannes schreef alles, wat hij zag en hoorde, zodat de gemeente er ook kennis van kan nemen. "Schrijf hetgeen ge gezien hebt, en hetgeen is en hetgeen geschieden zal na dezen." Op.1:19

Met dit spreken in het laatste Bijbelboek is Gods openbaring aan mensen compleet. Meer hebben wij niet nodig en met minder kunnen wij niet toe.

VII. HET PLAN VAN GOD

Laten wij steeds voor ogen houden, dat het doel van deze studie is: de Bijbel als één geheel te overzien. We hebben reeds vastgesteld, wat het voornaamste thema van dit machtige Boek is. Het handelt niet in de eerste plaats over een leer of over een dogma, maar over een Persoon, namelijk onze Heere Jezus Christus!

Wij willen nu overgaan van het persoonlijke tot het zakelijke; of beter gezegd: van de Persoon tot Zijn werk. Deze Persoon heeft namelijk een werk

te doen. Daarvan getuigt de Heere Jezus Zelf in de volgende Schriftplaatsen, waaruit tevens blijkt, dat Hij Zijn werk doet in nauwe verbindtenis met de Vader.

"Mijn Vader werkt tot nu toe en Ik werk ook." Joh.5:17

"Ik heb U verheerlijkt op de aarde; Ik heb voleindigd het werk, dat Gij Mij gegeven hebt om te doen." Joh.17:4

"De Zoon kan niets van Zichzelf doen, tenzij Hij de Vader dat ziet doen; want zo wat Die doet, dat doet ook de Zoon

desgelijks. Want de Vader heeft de Zoon lief, en toont Hem alles, wat Hij doet; en Hij zal Hem grotere werken tonen dan deze, opdat gij u verwondert." Joh.5:20

1. God is een Bouwmeester

Het is in dit verband opmerkelijk, dat de Heilige Schrift ons God voorstelt als een "Bouwmeester". Heb.11:10

Hij gaf aan Mozes een nauwkeurig bestek en voorbeeld, hoe de Tabernakel moest worden gebouwd. Ex.25:3-9

Aan David liet Hij door een geschrift weten, hoe de Tempel van Salomo moest worden gebouwd. 1Kron.28:19

De profeet Ezechiël geeft ons een nauwkeurige beschrijving, hoe de nieuwe Tempel in het Messiaanse vrede-rijk er uit zal zien. Ez.40-48

Verder lezen wij:

"De steen, die de bouwlieden verworpen hadden, is tot een hoofd des hoeks geworden. Dit is van de Heere geschied, en het is wonderlijk in onze ogen." Ps.118:22, 23

"Alzo zegt de Heere Heere: Ziet, Ik leg een grondsteen in Sion, een beproefde steen, een kostelijke hoeksteen, die wel vast gegrond is." Jes.28:16

"En Ik zeg u ook.... op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen." Mat.16:18

"Zo zijt gij.... gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarin Jezus Christus de uiterste Hoeksteen is; op Wie het gehele gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heilige tempel in de Heere." Ef.2:19, 20

Al deze Schriftplaatsen tonen ons dui-

delijk aan, dat God een Bouwmeester is, Die bezig is iets te bouwen.

2. God heeft een (bouw)plan

Elke wijze bouwmeester ontwerpt eerst een plan en bouwschema van hetgeen hij bouwen wil. Zo is het ongetwijfeld ook met de Grote Kunstenaar en Bouwmeester. Heb.11:10 Ook daarvan lezen wij herhaaldelijk in de Heilige Schrift.

"De Heere vernietigt de raad der heidenen; Hij breekt de gedachten der volkeren. Maar de raad des Heeren bestaat in eeuwigheid; de gedachten Zijns harten van geslacht tot geslacht." Ps.33:10-11

"In het hart des mans zijn vele gedachten, maar de raad des Heren, die zal bestaan." Spr.19:21

"Die van beginne aan verkondigt het einde, en van ouds af de dingen, die nog niet geschied zijn; Die zegt: Mijn raad zal bestaan en Ik zal al Mijn welbehagen doen." Jes.46:10

"En het welbehagen des Heeren zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan." Jes.53:10

"Want wie heeft de zin des Heeren gekend? Of wie is Zijn Raadsman geweest?" Rom.11:34

"Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelf." Ef.1:9 en 10

Uit de bovengaande Schriftplaatsen blijkt, dat God zekere gedachten had, een voornemen, een raad, een wil, een welbehagen. Met andere woorden: God heeft een plan en werkt volgens een tevoren vastgesteld plan.

3. God heeft Zijn plan geopenbaard

Wanneer wij bedenken, dat God deze raad, dit plan, in Zichzelf heeft voorgenomen, dan is het duidelijk, dat wij daarvan niets kunnen weten, tenzij God het ons op de een of andere wijze heeft geopenbaard.

Laten wij zien, wat God gedaan heeft:

"Gewisselijk, de Heere Heere zal geen ding doen, tenzij Hij Zijn verborgenheid aan Zijn knechten, de profeten geopenbaard hebbe." ^{Am.3:7}

"De profeet, bij wie een droom is, die vertelle de droom, en bij wie Mijn Woord is, die spreke Mijn Woord waarachtig." ^{Jer.23:28}

"Ons bekend gemaakt hebbende de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelf." ^{Ef.1:9}

"Dewelke geopenbaard is, dat zij niet zichzelf, maar ons bedienden deze dingen, die u nu aangediend zijn bij degenen, die u het Evangelie verkondigd hebben door de Heilige Geest, die van de hemel gezonden is." ^{1Pet.1:12}

"Maar de openbaring der verborgenheid, die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest, maar nu geopenbaard is en door de profetische geschriften naar het bevel des ewigen Gods, tot gehoorzaamheid des geloofs, onder al de heidenen is bekend gemaakt." ^{Rom.16:25.26}

Vooraf Efeze 1:9 spreekt zeer duidelijk: God heeft de verborgenheid of het geheim van Zijn wil bekend gemaakt. Hij openbaarde dat aan Zijn profeten en het is ons gepredikt door het Evangelie, dat "de gehele raad Gods" omvat. ^{Hand.20:24 en 27} Wat van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest, is naar Gods bevel ons bekend gemaakt door de profetische Schriften. Want de profeten spraken niet alleen, maar hebben ook geschreven.!

Onze conclusie is dus: God heeft Zijn raad, Zijn plan, geopenbaard in de Heilige Schrift, om ons deze dingen te openbaren; laat het ons dan geen moeite te veel zijn, maar een grote eer, om deze dingen te onderzoeken en er ons in te verdiepen, temeer, waar wij deel hebben aan Gods plan.

4. De geopenbaarde dingen zijn voor ons

Vele Christenen beschouwen helaas het onderzoek naar deze dingen als een ongeoorloofde zaak, als een indringen in de geheimen van God. Zij willen beweren, dat het ons niet toekomt, om zo diep op de dingen Gods in te gaan en zij beroepen zich dan vaak op de tekst: "De verborgen dingen zijn voor de Heere, onze God; maar de geopenbaarde zijn voor ons en onze kinderen." ^{Deut.29:29}

Maar deze woorden getuigen niet tegen ons, maar tegen hen, die ons wilen afhouden van het onderzoeken van Gods plan. De Heere beware ons er voor, om in te dringen in de dingen, die niet geopenbaard zijn. ^{Op.10:4}

Maar wat in Hem Zelf verborgen was, heeft Hij in Zijn liefde en genade ons willen openbaren! En zullen wij nu zeggen: "Och Heere, had toch die moeite niet gedaan, wij zijn tevreden, als wij maar in de hemel komen, en al die andere dingen komen immers vanzelf wel in orde."

Dit is een jammerlijke vorm van zelfgenoegzaamheid, zoals we die vinden bij de Laodicezen, tot wie de Heer Jezus zegt: "Gij zegt: Ik ben rijk en verrijkt geworden en heb geenszins gebrek, maar gij weet niet, dat gij zijt

ellendig, jammerlijk en arm, en blind en naakt." Op.3:17

Het is ook een betreuenswaardige traagheid, die er sommigen toe leidt, het onderzoek dezer dingen als onnodig voor te stellen: "Gij zijt traag om te horen; want gij, daar gij leraars behoortet te zijn vanwege de tijd, hebt wederom van node, dat men u lere, welke de eerste beginselen zijn der woorden Gods; en gij zijt geworden als een, die melk van node heeft, en niet vaste spijzen." Heb.5:11-14

VIII. GODS PLAN TEGENGEWERKT

De Bijbel, gezien als één geheel, is de openbaring van de Raad of het Plan van God, dat God Zich van eeuwigheid voorgenomen heeft en in de loop van de tijd uitvoert. Het loopt van Eeuwigheid tot Eeuwigheid!

Het eigenaardige van dat Goddelijk plan is, dat het niet ongehinderd tot uitvoering komt, ondanks het feit, dat God de Almachtige is.

Reeds op de eerste bladzijde van de Bijbel lezen wij van "woestheid", "ledigheid" en "duisternis". - Dat zijn dingen, die volkomen vreemd zijn aan het karakter en het wezen van God.

"God is geen God van verwarring."
1Kor.14:33

"Die God, Die de aarde geformeerd heeft.... heeft haar niet geschapen, dat zij ledig zou zijn." Jes.45:18

"Wij verkondigen u, dat God een Licht

is, en gans geen duisternis in Hem is."
1Joh.1:5

Verder lezen wij van zonde, verleiding en val, met al de daaraan verbonden gevolgen voor mens en aarde. En het behoeft geen betoog, dat ook de zonde vreemd is aan Gods heilig karakter.
Num.23:19; 1Pet.1:16

Niettegenstaande alle verhinderingen komt het plan van God toch tot stand, omdat Hij gezegd heeft: "Mijn raad zal bestaan, en Ik zal al Mijn welbehagen doen." Jes.46:20 Hij laat nimmer varen het werk Zijner handen! Ps.138:8

Daarom moet dit grote plan van God noodzakelijk een herstel of verlossingsplan omvatten, waardoor Gods oorspronkelijk en eeuwig voornemen kan doorgaan en "het welbehagen des Heeren door Zijn hand gelukkiglijk kan voortgaan." Jes.53:10

1. Het Kwaad bestond voor de val van de mens

Dat het kwade reeds voor de zondeval van de mens bestond, blijkt uit "de boom der kennis des goeds en des kwaads", die in de Hof van Eden stond. Gen.2:9 en 3:3 Dit kwade kan zijn oorsprong dan ook alleen gevonden hebben in reidelijke wezens, die reeds vóór de mens waren geschapen. In het Boek Genesis vinden we daarvan geen melding, maar wel o.a. in Psalm 104, waar ons Gods heerlijkheid in de schepping getoond wordt. In vers 4 lezen wij: "Hij maakt Zijn engelen geesten, Zijn die-naars tot een vlammend vuur." Dat zijn de eerste schepselen, die daar genoemd worden. Dit is in overeenstemming met wat wij lezen in Efeze 3:14, 15: "Uit welke al het geslacht in de hemel en op de aarde genoemd wordt." Dus eerst het geslacht in de hemelen, namelijk de engelen. Zo vinden wij ook in de Hebreeënbrief in het eerste hoofdstuk de engelen, en in het tweede hoofdstuk de mens!

2. Engelen eerder geschapen dan de aarde

Wij moeten ook bedenken, dat deze engelen-wezens eerder geschapen waren dan de aarde. In het Boek Job lezen wij:

"Waarop zijn haar (de aarde) grondvesten nedergezonden, of wie heeft haar hoeksteen gelegd? Toen de morgensterren tezamen vrolijk zongen, en al de kinderen Gods juichten?" Job.38:6, 7 Het is duidelijk, dat hier met "kinderen Gods" geen mensen bedoeld kunnen zijn, omdat die er toen nog niet waren. De enige "kinderen Gods", die er toen bestonden, zijn engelen. En dat

met "morgensterren" hogere hemelse wezens bedoeld worden blijkt uit Jes. 19:12-14.

Ook Psalm 104 leert ons, dat de engelen geschapen werden vóór de aarde. Want als in vers 4 wordt gezegd, dat "Hij Zijn engelen maakt geesten", dan volgt daarop in vers 5 "Hij heeft de aarde gegrondvest op haar grondvesten, zij zal nimmermeer noch eeuwig wankelen".

Het kwade, dat voor de zondeval reeds bestond, kan dus alleen gekomen zijn van de zijde der engelen. Dit wordt dan ook in de Schrift bevestigd: in Jesaja 14:12-14 en Ezechiël 28:11-17. Bij nauwkeurige studie van deze belangrijke Schriftgedeelten ontdekken wij, dat de daar genoemde "koning van Babel" en "koning van Tyrus" slechts typen waren van een hoger hemels wezen, die rebelleerde tegen God. Dat blijkt vooral uit de passage van Ezechiël, waar wij lezen:

"Gij waart een gezalfde, overdekkende Cherub; en Ik had u alzo gezet; gij waart op Gods heilige berg.... gij waart volkomen in al uw wegen, van de dag af, dat gij geschapen zijt, totdat er ongerechtigheid in u gevonden is." Ez.28:14, 15

Hier vinden wij de oorsprong van het kwade. Het ontstond in Satan, die eens "een gezalfde, overdekkende cherub" was. De zonde heeft zijn oorsprong, niet in de mensenwereld, maar in de engelenwereld. Vergelijk ook Luk.10:18; Op.12:4; Joh.8:44

3. Gods Scheppingswerk verwoest

In Genesis 1:2 staat: "De aarde nu was (werd) woest en ledig."

Hoewel vele theologen betwisten, dat hier "werd" gelezen moet worden, moeten zij toch toegeven, dat de Hebreeuwse werkwoord-vorm "was" ook vertaald kan worden met "werd".

Daar is, taalkundig gezien, geen enkel bezwaar tegen. Daarom lezen wij, Schrift met Schrift vergelijkende, met alle vrijmoedigheid: "de aarde werd woest en ledig".

De vraag, of die eerste aarde, voordat zij woest en ledig werd, bewoond was en door wie, kan wel gesteld, maar niet beantwoord worden, eenvoudig, omdat het ons niet is geopenbaard. De Schrift zwijgt daarover en wij wagen ons niet aan veronderstellingen, omdat dit gevaarlijk en ook ongeoorloofd is. Het is trouwens ook helemaal niet nodig. Het enige wat wij doen, is: het woest en ledig worden van de eerste aarde in verband brengen met in-zonde-gevallen engelen. Zij zijn de oorzaak geweest van deze "woest-wor-ding".

Zo zien wij dan deze eerste aarde "woest" en "ledig", met water overdekt en in duisternis gehuld.

4. Gods Plan niet veranderd

Schijnbaar was Gods plan met deze wereld mislukt. Dat dit niet werkelijk het geval is, blijkt uit de onmiddellijk daarop volgende woorden: "En de Geest Gods zweefde op de wateren." ^{Gen.1:2b} Het Hebreeuwse woord, hier door "zweven" vertaald, betekent eigenlijk "broeden". De Geest broedde op de wateren, om in deze chaos orde te brengen, en nieuw leven te verwekken, dat straks op Gods machtswoord te voorschijn zou treden. Al heeft God in Zijn ondoorgrondelijke wijsheid het kwade toegelaten, toch zal het nimmer de verwezenlijking van Zijn Goddelijk plan en van Zijn eeuwig voornemen kunnen beletten, om de eenvoudige reden, dat Hij God is! Hoe hoog de positie van Satan voor zijn val ook was, toch was en bleef hij slechts een schepsel; maar onze God is de Schepper, de Enige God, Die zeggen kan: "Ik zal werken, en wie zal het keren?" ^{Jes.43:9-11 en 44:7} Satans voortdurende tegenstand kan God nooit noodzaken Zijn plan op te geven of te veranderen! Hij, Die het einde vanaf het begin ziet, wordt door niemand of niets overvallen of verrast. ^{Jes.46:10} Het gehele verloop van Zijn plan staat Hem vast en onbeweeglijk voor ogen. Een potscherf, zoals de Satan in Gods ogen is, kan en zal daarin geen verandering brengen. Wee hem, want hij heeft getwist met zijn Formeerder.

IX. HET PLAN VAN GOD MET AARDE EN MENS

De eenmaal door God geschapen aarde zal bestaan tot in eeuwigheid.

"Hij heeft de aarde gegrond op haar grondvesten, zij zal nimmermeer noch eeuwig wankelen." ^{Ps.104:5}

"Het ene geslacht gaat, het andere komt, maar de aarde staat in der eeuwigheid." ^{Pred.1:4}

Welk plan God met haar had na haar "woest-en-ledigworden" ^{Gen.1:2} wordt

ons meegedeeld in Genesis 1:2 tot 2:3. Dit stemt overeen met wat wij lezen in Jesaja:

"Want alzo zegt de Heere, Die de hemelen geschapen heeft, die God, Die de aarde geformeerd en Die ze gemaakt heeft; Hij heeft ze bevestigd, Hij heeft ze niet geschapen, dat zij ledig zou zijn, maar heeft ze geformeerd, opdat men daarin wonen zou." ^{Jes.45:18}

En de apostel Paulus op de Areopagus in Athene tot de Griekse wijsgeren:

"De God, Die de wereld gemaakt heeft en alles, wat daarin is.... heeft uit één bloed het ganse geslacht der mensen gemaakt, om op de gehele aardbodem te wonen, bescheiden hebbende de tijden, tevoren geordineerd, en de bepalingen van hun woningen." ^{Hand.17:24-26;}

Vgl. Deut.32:8

Uit deze woorden blijkt, dat God niet bedoeld heeft een aarde zonder meer, maar een aarde, die bewoond zou worden door schepselen, "die de Heere zouden zoeken." ^{Hand.17:27a}

Het was voor de mens, dat Hij de woeste, ledige en chaotische aarde toeberaidde. Hoe Hij dat deed, verhalen ons de zes zogenaamde scheppingsdagen. Toen alle dingen gereed waren, en God gezien had, dat het goed was, schiep God de mens, man en vrouw, naar Zijn beeld en naar Zijn gelijkenis, en plaatste hen op deze aarde, om er te wonen en heerschappij te hebben.

1. Gods plan volbracht in zes dagen

Het plan van God, zoals het ons wordt getoond in Genesis, bevindt zich daar

nog "in knop", d.w.z. in zijn beginstadium. De "volle aar", d.w.z. de volle ontwikkeling moet nog komen. Het zou niet blijven bij twee mensen, want in Genesis 1:28a lezen we: "Weest vruchtbaar en vermenigvuldigt u en vervult de aarde." De heerschappij moest nog uitgebreid worden, want in Genesis 1:28b lezen wij: "en onderwerpt haar en hebt heerschappij."

Maar Gods plan is in zichzelf volkomen, omdat het alles in zich bevat, wat nodig is om tot volle ontwikkeling te komen. Het is hetzelfde als met de planten, waar zich uit de knop de volle bloem ontplooit en later de vrucht rijpt; en met het kind, waar alles aanwezig is om op te groeien tot volwassene.

Daarom lezen wij dan ook: "En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed." ^{Gen.1:31}

Dat wil niet zeggen, dat alles tot volle ontwikkeling gekomen was, maar alles beantwoordde aan het doel, waartoe God het gemaakt had. Alles was in staat om te komen tot het doel en de hoogte, waarvoor God het had bestemd, de aarde zowel als de mens! Toen de zgn. zes scheppingsdagen voorbij waren, kon dan ook verklaard worden: "Alzo zijn volbracht de hemel en de aarde en al hun heir." ^{Gen.2:1}

Nu was de grond gelegd voor een nieuw leven tot eer en verheerlijking van God; Nu was een nieuw hoofdstuk van Gods plan ingeluid. Op grond van dat volbrachte werk kon de schepping voortgaan en zich ontwikkelen tot het

hoge en heerlijke doel, waarvoor God het had gemaakt.

2. Gods zegel: de zevende dag

Het zegel op dit volbrachte werk is de rust van God op de zevende dag:

"Alzo nu God op de zevende dag volbracht had Zijn werk, dat Hij gemaakt had, heeft Hij gerust op de zevende dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had." Gen.2:2

God rustte niet, omdat Hij vermoeid was. Jes.40:28

Ook hield Hij niet op te werken, omdat immers de hele schepping nog altijd door Hem wordt gedragen en bestuurd. Heb.1:3; Jes.40:26

Maar het rusten van God was een zich verlustigen en verblijden in al wat geschapen was, omdat alles zeer goed was. Vgl. Ex.31:17 en Jes.58:13

Zijn rusten is het bewijs, dat Zijn scheppingswerk af was, dat het volbracht was, dat er niets meer aan ontbrak. Werkelijk rusten kan men pas dan, wanneer een werk, wat men op zich genomen heeft, gereed is. En omdat wij zouden weten, dat er aan Zijn scheppingswerk niets meer ontbrak, daarom heeft God op de zevende dag gerust "van al Zijn werk", dat Hij geschapen had, om te volmaken. Gen.2:3b
Let op het woordje "al"; het was een volkomen werk.

3. De zevende dag geheiligd door God

Maar God deed nog meer: Hij zegende de zevende dag en heiligde die. Zo werd de zevende dag de gezegende en

de heilige dag onder de dagen, om de mens er aan te kunnen herinneren, dat Gods werk in zes dagen volbracht was.

Wij willen hierbij nog eens onderstrepen, dat de rust van de zevende dag niet zo zeer een menselijke rust is, zij is vóór alles de rust van God. En de eerste mens ging na zijn schepping op de zesde dag onmiddellijk de rust van de zevende dag in. En als de zonde niet was gekomen, dan zou hij altijd in die rust gebleven zijn; hij zou zich altijd verlustigd en verblijd hebben, niet in zijn eigen werk, maar in het volbrachte werk van God.

In hoeverre de mens deze dag in waarde en in ere gehouden heeft, staat niet beschreven. We komen deze zevende dag niet eerder weer tegen, dan op het moment, dat God met Zijn uitverkoren volk een verbond sloot.

4. De zevende dag geheiligd door Israël

Na de verlossing van Israël uit Egypte legde God de waardering van de zevende dag in de wet en Hij wees daarbij terug naar de Genesis 1. Ex.20:8-11; Ex.16:4 en 23

De sabbatdag herinnerde Israël aan het feit, dat het hun God was, Die hemel en aarde gemaakt had, in tegenstelling met de heidense afgoden, die niets gemaakt hebben, maar zelf gemaakt moesten worden. Jer.10:10-12

Opvallend is het, dat bij de herhaling der wet in Deut.5 een andere reden wordt opgegeven voor het waarnemen van de sabbatdag, namelijk, dat de Heere hen uit Egypte had verlost.

"Onderhoudt de sabbatdag, dat gij die heiligt; gelijk als de Heere, uw God u geboden heeft.... Want gij zult gedenken, dat gij een dienstknecht in Egypteland geweest zijt, en dat de Heere, uw God, u van daar heeft uitgeleid door een sterke hand en een uitgetrokken arm; daarom heeft de Heere, uw God, geboden, dat gij de sabbatdag zult houden." ^{Deut.5:5-12}

Dat deze reden tot het houden van de sabbatdag niet minder is in waarde en kracht, dan die bij de wetgeving, blijkt duidelijk uit de verklaring van Mozes tot het volk: "De Heere, uw God, is een barmhartig God.... Want vraag toch naar de vorige dagen, die voor u geweest zijn, van die dag af, dat God de mens geschapen heeft, van het ene einde des hemels tot aan het andere einde des hemels, of zulk een

goed ding geschied of gehoord zij, als dit: of een volk gehoord hebbe de stem van God, sprekende in het midden des vuurs, gelijk als gij gehoord hebt, en levend zij gebleven.... En omdat Hij uw vaderen liefhad en hun zaad na hen verkoren had, zo heeft Hij u voor Zijn aangezicht door Zijn grote kracht uit Egypte uitgevoerd." ^{Deut.4:32-37}

Met deze woorden wijst Mozes de kinderen Israëls er op, dat hun verlossing uit Egypte een even groot wonder was, als de schepping, want beide waren tot stand gekomen door de wonderbare kracht van God.

De sabbatdag was dus voor Israël niet alleen het gedenkteken van Gods volbrachte scheppingswerk, maar ook van Zijn volbrachte verlossingswerk - namelijk hun verlossing uit het diensthuis in Egypte.

X. SAMENVATTING

Hier willen wij nog eens samenvatten, wat ons langzamerhand enigszins duidelijk is geworden, en wat ons steeds helderder voor de geest zal komen te staan; namelijk dat de Bijbel één geheel is, een eenheid.

1. De Bijbel is een organisch geheel

In een bouwwerk zien wij de verwezenlijking en uitvoering van het plan van de architect. Als de anatomist het menselijk lichaam onderzoekt, hetzij zenuwen, bloedvaten of beenderen, dan zal hij moeten erkennen, dat het menselijk lichaam het resultaat is van de uitwerking van een wonderbaar

plan. En als wij de Bijbel onderzoeken bij het licht van Gods Geest, dan wordt ons hoe langer hoe meer duidelijk, dat dat wonderbare Boek een organisch harmonisch geheel is. Een organisme moet voldoen aan drie wetten:

- a. Elk deel is een bestanddeel van het geheel
- b. Elk deel is in overeenstemming en correspondeert met al de andere delen van het geheel - zoals dat ook het geval is met het menselijk lichaam.
- c. Alle delen van het organisme moeten doordrongen zijn van de levensgeest, die het geheel bezielt.

2. De Bijbel ontvouwt een plan

In dit licht moeten wij onze Bijbel leren bezien. Daarvoor is een zorgvuldige studie nodig; maar een studie, die rijk beloond wordt met nieuwe inzichten en nieuwe vergezichten. De voorgaande hoofdstukken hebben ons in beginsel reeds getoond, dat de Bijbel in zich bevat een weloverwogen en weldoordacht plan. Elk deel van dit plan draagt bij tot de schoonheid en werkt mee aan de volmaaktheid van het geheel. En dit geheel is in ieder deel doortrokken van de Geest des levens.

"De Geest is het. Die levend maakt... De woorden, die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven." Joh.6:63

En hoe meer men er zich in verdiept, des te meer ontdekt men een volmaaktheid, die noch behoefte heeft, noch ruimte laat voor enigerlei toevoeging.

In dit verband willen wij er nog eens op wijzen, dat de Bijbel compleet is, en er geen nieuwe leringen of profetieën aan kunnen of mogen worden toevoegd. Deut.4:2; 12:3; Spr.30:6; Op.22:18, 19

In de laatste tijd hebben wij te strijden, en zullen naar het Woord des Heeren nog meer te strijden krijgen tegen allerlei valse leringen. En maar al te dikwijls worden deze valse leringen verbreid door zogenaamde profeten; die er inderdaad op uit zijn om met hun "profetieën" Gods Woord ter zijde zetten of krachteloos te maken. Laten we ons van deze "profeten" af-

keren in de zekerheid, dat God ons in de Bijbel alles geopenbaard heeft, wat wij nodig hebben te weten. En wanneer zij niet spreken in overeenstemming met dat Woord, zullen zij geen licht brengen, of, zoals Jesaja zegt: "...het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben." Jes.8:20

3. De Bijbel begint met God

De Bijbel is het Boek van God en het begint dan ook met God. Gen.1:1 Het wijst ons God aan als Enige Oorsprong van alle dingen in de hemel en op de aarde. Zonder Hem kan het geschapene niet verstaan worden, maar verliest men zich in allerlei niet te bewijzen en elkander tegensprekende theorieën - zoals de armzalige pogingen van moderne theologen duidelijk hebben aangetoond.

4. De Bijbel eindigt met de mens

De Bijbel begint met God en eindigt met de mens, die het laatst van alles werd geschapen. Gen.1:26

Het laatste vers van Openbaring 22 luidt:

"De genade van onze Heere Jezus Christus zij met u allen." Op.22:21

Het slot is "met u allen" d.w.z. de mensen. God staat als het ware aan het ene einde van de Bijbel en de mensen aan het andere einde.

Iemand heeft eens uitgerekend, dat het middelste vers van de Bijbel is Psalm 118: 8:

"Het is beter tot de Heere toevlucht te nemen, dan op de mens te vertrouwen."

Merkwaardig is, dat in het middelste vers van de Bijbel God en mens beide genoemd worden. Hoe nauw waren zij voor de zondeval met elkaar verbonden ^{Gen.1:27} en hoe ver werden zij door de zondeval van elkaar gescheiden! ^{Gen.3:8 en 24}

Het is maar een klein vers, ^{Ps.118:8} maar op zichzelf beschouwd, is het een miniatuur Bijbel. De grote waarheden van de gehele Bijbel vinden we hier in enkele woorden samengevat. Hier zien wij de gouden schakel des geloofs, die de mens weer verbindt met zijn Maker ^{Jer.17:7; Heb.11:6} en waaraan alle verlost enkenbaar zijn. ^{Gal.3:7, 9; Heb.11:13} Op deze gouden schakel - het geloof - wordt hier gewezen als "het betere", terwijl vertrouwen op de mens - hetgeen inderdaad vertrouwen op vlees is, en wat de wortel is van alle kwaad ^{Rom.8:8} en de mens van God scheidt ^{Jer.17:5} - moet worden vermeden.

Dat middelste vers onderwijst ons, dat het geschreven Woord - bovenal het levende Woord - tussen God en de zondaar in staat. Het strekt de handen uit, en grijpt met de ene hand de hand Gods en met de andere hand de hand van de mens, met de bedoeling deze twee met elkaar te verenigen.

Als wij de zekerheid hebben, dat dit wonderbare Woord van God - deze boodschap van God aan de mensen - onze hand reeds in Gods hand gelegd heeft, ^{2Kor.5:18-21} en wij dus met God verzoend zijn - laten wij dan voortgaan dit Woord met steeds meer liefde en ernst te bestuderen, opdat wij opgebouwd en versterkt worden in ons allerheiligst geloof. En laten wij de zegen doorgeven aan de anderen, opdat ook zij mogen gaan profiteren van de rijkdommen van God in Zijn Woord.

Schriftplaatsen voor zelfstudie betreffende Israël: (vervolg)

Gods beloften aan Jakob (vervolg)

Ex.32:13 Gedenk aan Abraham, aan Izak en aan Israel, Uw knechten, aan welke Gij bij Uzelven gezworen hebt, en hebt tot hen gesproken: Ik zal uw zaad vermenigvuldigen als de sterren des hemels; en dit gehele land, waarvan Ik gezegd heb, zal Ik aan ulieder zaad geven, dat zij het erfelijk bezitten in eeuwigheid.

Lev.26:42 Dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob, en ook aan Mijn verbond met Izak, en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken, en aan het land zal Ik gedenken;

1Kron.16:15-18 Gedenkt tot in der eeuwigheid Zijns verbonds, des woords, dat Hij ingesteld heeft tot in het duizendste geslacht; Des verbonds, dat Hij met Abraham heeft gemaakt, en Zijns eeds aan Izak; Welken Hij ook aan Jakob heeft gesteld tot een inzetting, aan Israel tot een eeuwig verbond; Zeggende: Ik zal u het land Kanaan geven, een snoer van ulieder erfdeel.

Wordt vervolgd.

Agenda van Ab Klein Haneveld

ALKMAAR donderdag 1/15/29 nov;
13 dec; 24 jan; 7/21 feb; 7/21 mrt;
4/18 apr; 2/16 mei; 19:45 uur;
"Delta", Oude Kanaaldijk 2;
Het boek Openbaring

AMERSFOORT woensdag 7/21 nov;
5 dec; 16/30 jan; 13/27 feb;
13/27 mrt; 10/24 apr; 8/22 mei;
20:00 uur;
"De Neng", Engweg 7, Hoogland.
Het boek Genesis

APELDOORN

10 nov; 12 jan; 9 mrt; 11 mei; 14 sep; 9 nov
zaterdag, 10:00 tot 16:00 uur;
Het Bolwerk, Ravelijn 55;
Nederlands Bijbelstudie Contactdag
onderwerp op 10 november

"Ingaan in de rust"

BEEKBERGEN zondag 16 dec;
17 mrt; 26 mei; 29 sep; 8 dec;
10:30 uur, "De Hooge Weye"
Dorpsstraat 28-36

BEVERWIJK zondag 11 nov; 3 feb;
5 mei; 9 jun;
10:00 uur; B.H.K.-gebouw,
Groenelaan 74

DRACHTEN donderdag 8/22 nov;
6 dec; 17/31 jan; 14/28 feb;
14/28 mrt; 11/25 apr; 20:00 uur;
Rode Kruis gebouw,
Omloop 42;
De brief van Judas

EMMEN maandag 5/19 nov; 3 dec;
14/28 jan; 11/25 feb; 11/25 mrt;
8 apr; 6/20 mei; 19:30 uur;
Ichthuskerk, Walstraat 21;
De profeet Jesaja

LEERDAM zondag 4 nov; 2 dec;
27 jan; 24 feb; 24 mrt; 21 apr;
19 mei; 16 jun; 10:00 uur;
Patrimonium, Jeekelstr. 40a;
De brieven aan Thessalonica

LINSCHOTEN maandag 12/26 nov;
10 dec; 21 jan; 4/18 feb; 4/18 mrt;
1/15/29 apr; 13/27 mei; 20:00 uur;
"Bij de Tol", Nieuwe Zandweg 12;
David en zijn Huis

OLDEBROEK dinsdag 13/27 nov;
11 dec; 22 jan; 5/19 feb; 5/19 mrt;
2/16/30 apr; 14/28 mei; 19:45 uur;
Stationsweg 43;
Christus in de Psalmen

OLDEBROEK zondag 4/18 nov;
2/16 dec; 13/27 jan; 10/24 feb;
10 mrt; 7/21 apr; 5 mei; 17:00 uur;
LHNO gebouw; Van Sytzamalaan 3

URK dinsdag 6/20 nov; 4 dec;
15/29 jan; 12/26 feb; 12/26 mrt;
9/23 apr; 7/21 mei; 19:30 uur;
Marsdiep 1 a,
Het boek Exodus

URK zondag 25 nov;
17:00 uur; Rode Kruisgebouw,
Wijk 8-2;
De zondevaart en verder

Schriftcritiek

Het beste middel tegen de onrust brengende aanvallen van de 'Hogere Schriftcritiek' is het onderzoek van de inhoud van de Schrift.

Dit zal duidelijk bevestigen dat de Bijbel inderdaad één geheel is, en niet slechts een door knip- en plakwerk bijeengeraapte verzameling van losse menselijke overleveringen. Maar wellicht is dat een 'inconvenient truth'.

De Bijbel als boek is geheel compleet; er ontbreekt niets meer aan. Daarom wordt ook op de laatste bladzijde gewaarschuwd tegen het 'toe-doen' of 'afdoen' van 'de woorden des Boeks dezer profetie'. Op.22:18-19

Wilt u verlost worden van de door bijbelcritici verwekte onrust en twijfel? We hebben maar één advies voor u: Bestudeer de (inhoud van de) Bijbel als één geheel en als van één auteur. Het zal u dan beslist duidelijk worden, dat de Bijbel het levende en eeuwig-blijvende Woord van God is, ^{1Pet.1:23} en dat alle uiteenrafelen van de Heilige Schrift niet alleen onzin, maar ook satanisch is.

Een dergelijke studie verlost ons van de tegenstrijdigheden en verwarring die kenmerkend zijn voor alle menselijke filosofie en theologie. Zij bewerkt een grote bewondering en liefde voor Het Woord en zijn Auteur. Zij brengt ons rust.

Maar dit laatste is ons onderwerp op de aanstaande contactdag in Apeldoorn.

Hartelijk welkom op 10 november.

Ab Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

Uit de statuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift." In de praktijk wordt dit o.a. gedaan door het houden van bijbel-studie-avonden, tentcampagnes, contactdagen, collegedagen en conferenties, studiereizen; de uitgave van de lezingen op audio-cd's en cassettes; de uitgave van brochures en deze circulaire. *Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.*

Correspondentieadres

Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere
telefoon (036) 53 62 976
www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

Giften

NL03 INGB 0005 5676 69
NL88 RABO 0308 7470 46
ten name van

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Giften voor de tentevangelisatie

NL87 RABO 0103 5810 06
ten name van
N.B.C. Evangelisatie

Beide stichtingen hebben een ANBI goedkeuring